॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ वांयुवयोः ॥ १५ ॥ नौआवयोः ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

गतिमिष्टांतपोज्ञानंमेधांचपरमांगतः ॥ सत्पुत्रेणत्वयापुत्रनित्यंकालेसुपूजितौ ॥ ९ ॥ नतेन्यद्दैवतंकिंचिद्दैवतेष्वपिवर्त्तते ॥ प्रयतत्वाद्द्विजातीनांदमेनासिसमन्वितः ॥ १० ॥ पितुःपितामहायेचतथैवप्रपितामहाः ॥ प्रीतास्तेसततंपुत्रदमेनावांचपूजया ॥ ११ ॥ मनसाकर्मणावाचाशुश्रूषानैवहीयते ॥ नचान्याहितथाबुद्धिर्दृश्यतेसांप्रतंतव ॥ १२ ॥ जामदग्न्येनरामेणयथावृद्धौसुपूजितौ ॥ तथात्वयाकृतंसर्वंतद्विशिष्टंचपुत्रक ॥ १३ ॥ ततस्तंब्राह्मणंताभ्यांधर्मव्याधोन्यवेदयत् ॥ तौस्वागतेनतंविप्रमर्चयामासतुस्तदा ॥ १४ ॥ प्रतिपूज्यचतांपूजांद्विजःपप्रच्छतावुभौ ॥ सपुत्राभ्यांसभृत्याभ्यांकच्चिद्वांकुशलंगृहे ॥ १५ ॥ अनामयंचवांकच्चित्सदैवेहशरीरयोः ॥ १५ ॥ वृद्धावूचतुः कुशलंनौगृहेविप्रभृत्यवर्गेचसर्वशः ॥ कच्चित्त्वमप्यविघ्नेनसंप्राप्तोभगवन्निति ॥ १६ ॥ मार्कंडेयउवाच बाढमित्येवतौविप्रःप्रत्युवाचमुदान्वितः ॥ धर्मव्याधोनिरीक्ष्याथततस्तंवाक्यमब्रवीत् ॥ १७ ॥ व्याधउवाच पितामाताचभगवन्नेतौमद्दैवतंपरं ॥ यद्दैवतेभ्यःकर्त्तव्यंतदेताभ्यांकरोम्यहं ॥ १८ ॥ त्रयस्त्रिंशद्यथादेवाःसर्वेशक्रपुरोगमाः ॥ संपूज्याःसर्वलोकस्यतथावृद्धाविमौमम ॥ २० ॥ उपाहारानाहरंतोदेवतानांयथाद्विजाः ॥ कुर्वंतितद्वदेताभ्यांकरोम्यहमतंद्रितः ॥ २१ ॥ एतौमेपरमंब्रह्मन्पितामाताचदैवतं ॥ एतौपुष्पैःफलैरन्नैस्तोषयामिसदाद्विज ॥ २२ ॥ एतावेवाग्नयोमत्त्यंयान्वदंतिमनीषिणः ॥ यज्ञावेदाश्चचत्वारःसर्वमेतौममद्विज ॥ २३ ॥ एतदर्थंममप्राणाभार्यापुत्रःसुहृज्जनः ॥ सपुत्रदारःशुश्रूषांनित्यमेवकरोम्यहं ॥ २४ ॥ स्वयंचस्नापयाम्येतौतथापादौप्रधावये ॥ आहारंचप्रयच्छामिस्वयंचद्विजसत्तम ॥ २५ ॥ अनुकूलंतथावच्मिविप्रियंपरिवर्जये ॥ अधर्मेणापिसंयुक्तंप्रियमाभ्यांकरोम्यहं ॥ २६ ॥ धर्ममेवंगुरुंज्ञात्वाकरोमिद्विजसत्तम ॥ अतंद्रितःसदाविप्रशुश्रूषांवैकरोम्यहं ॥ २७ ॥ पंचैवगुरवोब्रह्मन्पुरुषस्यबुभूषतः ॥ पितामाताग्निरात्माचगुरुश्चद्विजसत्तम ॥ २८ ॥ एतेषुयस्तुवर्त्ततेसम्यगेवद्विजोत्तम ॥ भवेयुरग्नयस्तस्यपरिचीर्णास्तुनित्यशः ॥ गार्हस्थ्येवर्त्तमानस्यएषधर्मःसनातनः ॥ २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिद्विजव्याधसंवादेचतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ ७ ॥

मार्कंडेयउवाच गुरूनिवेद्यविप्रायतौमातापितरावुभौ ॥ पुनरेवसधर्मात्माव्याधोब्राह्मणमब्रवीत् ॥ १ ॥

इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ गुरूइति ॥ १ ॥

Digitized by Google